

selve det paagældende Lovforslag Side 141, at der i Generalstaben skal være foruden Chefen disse Stabsofficerer, og blandt de paagældende Stabsofficerer nævnes udtrykkeligt en af dem anvendt som Departementschefen i Krigsministeriet. Og hvad staar der dernæst? Der staar Pagina 161, at medens der fastsættes bindende Regler for Jor fremmelse til Oberstløjtnant og Oberst, kan der gøres en Undtagelse med Hensyn til de Officerer af Generalstaben, som ere ansatte som Departementschefer, idet der til denne Post kan, foruden efter de almindelige Regler, endvidere finde Jor fremmelse Sted af Kaptajner, og der staar endvidere, at den Betingelse, for yderligere Jor fremmelse, som der ellers er fastsat om forudgaaende to Mars Tjeneste i sit Baaben ikke skal gælde de paagældende Departementschefer. Der er altsaa ikke for mig nogen Tvivl om, at Jorvarskommisjonen har betragtet Tjenesten i Krigsministeriet ud som en militær Tjeneste, og at den ikke alene ikke har villet standse nogen Jor fremmelse for den paagældende, men endog saa har stillet disse af Hensyn til den vanskelige Stilling og af Hensyn til, at der er saa faa, under særlig gunstige Forhold med Hensyn til Avancementet, idet Kaptajner straks kunne Jor fremmes til Oberstløjtnanter, og at der ikke er noget hemmende i Besjen for, at de kunne Jor fremmes fra Oberstløjtnant til Oberst og selvfølgelig kunne, efter at de ere blevne udnævnte til Oberster, ved at forlade Departementschefstillingen, atter Jor fremmes til Generaller lige saa vel som de øvrige Generalstabs-officerer. Der er derfor ikke for mig nogen som helst Tvivl om, at Jorvarskommisjonen med dens Udast til § 138 ikke kan have ment, at den skulde omfatte de Officerer, der ansættes i Krigsministeriet som Departementschefer, og de Grunde, der komme i Betragtning ved Departementschefstillingen, gælde i endnu højere Grad med Hensyn til Ministersstillingen. Det var altsaa, saaledes som Sagen stod i Jorvarskommisjonens Betænkning og dens Forslag. Dette blev indsendt til Krigsministeriet, og den daværende Krigsminister, General Raasløff, forelagde et Lovforslag, som paa flere Punkter faldt sammen med Jorvarskommisjonens Forslag, men paa andre Punkter afveg derafra. Det faldt sammen dermed, ved at han overførte § 138 med de samme Ord, i alt Fald med samme Mening som den, der fandtes i Jorvarskommisjonens Forslag, men, idet han i øvrigt i Realiteten var fuldstændig enig i, at Departementschefstillingen var en Militærtjeneste, gjorde han en Jor andring med Hensyn til den rent

formelle Postering, og den Jor andring hidrørte fra, at han ansaa det for tvivlsomt, om det var heldigt, om man særlig vilde binde den paagældende Stilling til Generalstabsofficerer, idet det derved kunde se ud, som om man vilde udelukke fra Ansættelse i disse Poster Jodfolksofficerer eller Officerer fra de andre Baaben. Derfor foreslog han en Officer i Generalstaben mindre end Jorvarskommisjonen og overførte i Stedet for Lønnen for den paagældende Mand, der efter Jorvarskommisjonens Forslag skulde staa som Lønning til en Officer i Generalstaben, til Krigsministeriets Konto, det vil sige: Lønningen til den paagældende Mand blev overført fra § 22 B til § 22 A, men at han paa nogen mulig Maade skulde tro, at denne Oversførelse fra en Konto til en anden skulde gøre, at man vilde betragte den paagældende Tjeneste, som Jorvarskommisjonen og han vare enige om var Militærtjeneste, som varende af en anden Bestaaffenhed, faldt ham ikke ind. Nu kunne de Herrer spørge, hvoraf jeg ved, at han havde denne Opfattelse. Det kan jeg ogsaa ligesom bevise, thi ikke mindre end to-tre Maaneder, efter at Loven af 6te Juli 1867 var kommen ud, indstillede General Raasløff to Departementschefer i Krigsministeriet til at Jor fremmes fra Kaptajner uden for Nummer til Oberster uden for Nummer, og detsom Forholdet havde været det, at Bestemmelsen i § 138 skulde kunne gælde dem, vilde han ikke have funnet gøre det. Det er derfor, det forekommer mig, at der ikke er nogen som helst Tvivl om, at General Raasløffs Mening og Lovforslagets Mening, saaledes som det fra hans Side kom frem, var, at § 138 ikke skulde gælde de paagældende Officerer.

Jeg skal altsaa besvare den paagældende Forespørgsel derhen, at § 138 stammer fra Jorvarskommisjonens Forslag, og at dens Betænkning tydelig udtaler, at der ikke var tilfugt, at denne Paragraf skulde gælde de Officerer, der ansættes til Tjeneste i Krigsministeriet, idet Jorvarskommisjonen eksplicite behandler denne Tjeneste som Militærtjeneste, og at dernæst Lovforslaget, som General Raasløff forelagde, hvilede fuldstændig paa samme Opfattelse, og Rigtigheden af denne min Opfattelse vises derved, at General Raasløff, kort efter at Loven var udkommen — og han maatte dog være den, der var dens naturlige Fortolker — Jor fremmede en Departementschef fra Kaptajn til Oberst. — Det er meget rigtigt, hvad det ærede Medlem bemærkede, at der senere har været gjort forskellige Jor søg paa at træffe en anden Ordning, men jeg skal gøre op-